

Proces adaptacji dziecka w żłobku

Jak pomóc dziecku, by szybko przyzwyczało się do żłobka?

Pierwsze dni pobytu dziecka w żłobku są okresem bardzo trudnym dla nich samych i zarazem dla rodziców. Rozstanie z domem, najbliższymi jest dla dziecka silnym wstrząsem psychicznym. Bowiem jest to oderwanie od dotychczasowych warunków życia.

Zmiana środowiska wymaga od dziecka intensywnego uczenia się, co obciąża układ nerwowy i działa lękotwórczo. Dlatego też w tym okresie u większości dzieci przeważają uczucia takie jak: tęsknota za domem, rodzicami, lęk przed obcymi ludźmi, pomieszczeniami, przedmiotami, niepokój z powodu hałasu i ruchu, przemieszczania się.

W zachowaniu dziecka obserwujemy reakcje protestu i rozpacz, bo ich ułożony świat rozpadł się. Dziecko swój protest przeciw zmianom wyraża poprzez płaczliwość, nadmierną wrażliwość, pobudliwość, apatię.

Proces adaptacji przebiega różnie u poszczególnych dzieci. Może trwać od kilku dni do tygodnia, miesiąca. W celu skrócenia tego procesu do minimum, proponujemy Państwu początkowo skracanie czasu pobytu dziecka w żłobku do kilku godzin dziennie: 3-4 i zabieranie go przed snem.

Dziecko w okresie adaptacji potrzebuje dużo snu i przebywania na świeżym powietrzu. Po odebraniu dziecka ze żłobka poświęćcie swoim pociechom więcej czasu. Odłóżcie na bok sprzątanie, pranie itp. rzeczy. Bądźcie przez jakiś czas tylko i wyłącznie dla dziecka. Bawcie się z nim, oglądajcie obrazki, czytajcie mu bajki. Nie reagujcie zniecierpliwieniem czy wymierzaniem kary za nieposłuszeństwo.

Pamiętajcie małe dziecko nie potrafi nam powiedzieć, że się boi nieznanego, że bardzo tęskniło za wami, że chce czuć się ważnym dla was i kochanym. Ono właśnie poprzez tzw. nieposłuszeństwo, płaczliwość, rozdrażnienie chce zwrócić na siebie uwagę: mamo, tato tu jestem! Bardzo was potrzebuję, bądźcie ze mną!

Wiemy, że rozstanie w szatni z płaczącym dzieckiem jest trudne. Musicie rodzice sprostać temu. Należy zachować spokój. Proszę przyjść wcześniej do szatni żeby spokojnie rozebrać dziecko, uśmieszać się do niego, rozmawiać o tym co będziecie robić po południu, po powrocie do domu, gdzie się udacie, jakie będą czekały na nie niespodzianki.

Zachęcajcie do pójścia na salę, mówcie, że tam czekają na nich rówieśnicy i pani, która będzie się z nimi bawić i śpiewać piosenki.

Pamiętajcie lęk i niepokój rodzica udziela się dziecku.

W obecności dziecka okazujemy życzliwość i zaufanie do opiekunki. Jeżeli są niepokojące czy niewyjaśnione sprawy rozmawiajcie o tym pod nieobecność dziecka. Oddając dzieci pod naszą opiekę musicie Państwo obdarzyć nas pełnym zaufaniem, uwierzyć, że waszym skarbom nic złego się tutaj nie stanie.

Dzieci są pod opieką wykwalifikowanej kadry, która wie jak się nimi opiekować, jak je edukować. Owoce naszej pracy ocenicie w niedługim czasie, gdy wasze dzieci będą radośnie przychodziły do grup, uśmiesznęte wyciągały rączki do swoich pań, a zdolności zdobyte w żłobku pokażą na pierwszych występach okolicznościowych.